

פגש אותם זאב ושאל:

"לאן אתה הולך, תרנגול?"

"אני הולך למלך" ענה התרנגול "להתמודד אתו ולראות מי חזק יותר."

ביקש הזאב שהתרנגול ייקח אותו גם כן לדרך.

"אבל זו דרך ארוכה. לא יספיקו כוחותיך" אמר התרנגול.

אבל הזאב שכנע אותו והם הלכו ביחד.

בדרך הזאב התעייף והתרנגול שם אותו תחת הכנף השנייה. הלכו הלאה ואז

פגשו בדוב.

"לאן אתה הולך, תרנגול?"

שאל הדוב.

"אני הולך למלך" ענה

התרנגול "להתמודד אתו

ולראות מי חזק יותר."

הדוב רצה ללכת עם

התרנגול גם הוא. הוא

הבטיח שלא יתעייף, אבל

בסוף התעייף גם הוא

בדרך, והתרנגול שם אותו

על הזנב שלו.

כך המשיכו ללכת. ובדרך

ראו שמולם בא נחיל גדול

של דבורים.

"לאן אתה הולך, תרנגול?"

שאלו הדבורים.

"אני הולך למלך" ענה

התרנגול "להתמודד אתו

ולראות מי חזק יותר."

ביקשו הדבורים שהתרנגול

ייקח אותן אתו.

"זו דרך ארוכה" אמר

התרנגול "הכנפיים שלהן

יתעייפו."

התרנגול של סבא

חי פעם סבא זקן וגם סבתא חמדנית והיו להם תרנגול ותרנגולת. ופעם הם רבו ביניהם, כפי שקורה לפעמים, והתחלקו – סבא לקח לו את התרנגול וסבתא את התרנגולת.

התרנגולת הטילה לסבתא כל יום ביצה לארוחת בוקר, והתרנגול רק חינם אכל אצל סבא. סבא התרגז וגירש את התרנגול. התרנגול הלך לחפש את מזלו בעולם. הוא הלך והלך ובדרך הזדמן לו לפגוש שועלה.

"לאן אתה הולך, תרנגול?" שאלה השועלה.

"אלך" אמר התרנגול "אל המלך, להתמודד אתו ולראות מי חזק יותר." השועלה ביקשה שהתרנגול ייקח אותה אתו.

"טוב" אמר התרנגול "בואי אתי, אבל זה רחוק. תתעייפי בדרך."

"לא אתעייף" אמרה השועלה "עוד תראה."

הלכו ביחד. הלכו והלכו והשועלה התעייפה. התרנגול שם אותה תחת הכנף שלו. הלכו הלאה.

מתחת לכנף שלו וזו טרפה את כל העופות שבלול. אז המלך ציווה לזרוק את התרנגול למכלאת הכבשים, כדי שאלה ידרסו אתו למוות. אך הוא לא יכול היה לסרב להן והדבורים עפו יחד אתו. הרגליים של התרנגול היו חזקות, ואבל הכנפיים של הדבורים חלשות וכשהן התעייפו, הן החזיקו בנוצות של התרנגול. וכשהתרנגול הגיע לחצר המלך הוא קרא בקול: "קו-קו-רי-קו! אני מזמין את המלך להתמודד אתי כדי לראות מי חזק יותר!" המלך כעס. הוא ציווה לתפוס את התרנגול החצוף ולזרוק אותו ללול, כדי שתרגולי המלך ינקרו אותו למוות.

אך הוא לא יכול היה לסרב להן והדבורים עפו יחד אתו. הרגליים של התרנגול היו חזקות, ואבל הכנפיים של הדבורים חלשות וכשהן התעייפו, הן החזיקו בנוצות של התרנגול. וכשהתרנגול הגיע לחצר המלך הוא קרא בקול: "קו-קו-רי-קו! אני מזמין את המלך להתמודד אתי כדי לראות מי חזק יותר!"

המלך כעס. הוא ציווה לתפוס את התרנגול החצוף ולזרוק אותו ללול, כדי שתרגולי המלך ינקרו אותו למוות. אלא שהתרנגול שחרר את השועלה

התרנגול חזר לביתו של סבא, עלה על הגג וקרא:

"קו-קו-רי-קו! בוא סבא, תראה מה הבאתי!"

סבא יצא, ראה שהתרנגול מכוסה במטבעות, פרש על הארץ שמיכה, והתרנגול התחיל להוריד על השמיכה את מטבעות הזהב.

כשסבתא החמדנית ראתה זאת, התחילה לקנא. היא גירשה את התרנגולת שלה, כדי שגם היא תביא לה מטבעות זהב. והתרנגולת הלכה מאחורי הבית, חיטטה בערמת אשפה, מצאה שם חתיכת פח נחושת, עפה על גדר וקראה:

"סבתא תביאי שמיכה, אשפוך לך מטבעות זהב!"

הזקנה שמחה. מהר פרשה שמיכה, ישבה וחיכתה שהתרנגולת תשפוך לה מטבעות. והתרנגולת זרקה על השמיכה את חתיכת הנחושת, הניפה את כנפיה ועפה משם. היא לא רצתה להישאר אצל זקנה קנאית וחמדנית.

והזקנה יושבת שם בוודאי עוד היום. מחכה לזהב.

טוב, שתשב כך!

אלא שהתרנגול שחרר את השועלה מתחת לכנף שלו וזו טרפה את כל העופות שבלול. אז המלך ציווה לזרוק את התרנגול למכלאת הכבשים, כדי שאלה ידרסו אתו למוות.

"תביאו אותו אלי! אני כבר אסתדר אתו!"

אבל התרנגול בא עם כל הנחיל הדבורים, ואלה התחילו לעקוץ את המלך. התחיל המלך לבקש מהתרנגול רחמים והבטיח שייתן לו כל מה שרק הוא ירצה. ואז התרנגול ביקש שהמלך ידביק מטבע זהב לכל נוצה שלו. כך גם נעשה ולכל נוצה של התרנגול הודבקה מטבע זהב.